

ALLAH'IN RAHMETİ VE GÜNAHLARIN AFFI

el-Hamdülillâhirabbi'l-âlemîn. Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ecmâin ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'dü.

a. Ehl-i Beyt'i ve Sahabeyi Sevmek

Fe-kâle Resûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem;

أَثْبَتُكُمْ عَلَى الصِّرَاطِ أَشَدُّكُمْ حُبًّا لِأَهْلِ بَيْتِي
وَلِأَصْحَابِي

Esbetüküm 'ale's-sırâtı eşeddüküm hubben li-ehli beytî ve li-ashâbî.

Hz. Ali radiyallahu anhuma'dan, Deylemî, İbn Abdülber rivayet etmişler ki,

Peygamber efendimiz şöyle buyurmuş;

Esbetüküm 'ale's-sırâtı. Sıratı geçerken, ayağı en sağlam, en kaymaz, en emniyetli şekilde olanınız sıratla. Sırat cehennem

üstünde köprü, ayağı kayarsa cehenneme düşer kayanlar. Allah korusun.

Sıratı en ayağı sağlam basan kaymayanınız?

Eşeddüküm hubben li-ehli beytî ve li-ashâbî.

Benim ehli beytime ve ashâbıma sevgisi en çok olandır. Ehli beyti peygamber efendimizin, ailesi, hanımları, çocukları, hanımları. Selmânü'l Fârisî'yi de severmiş, şöyle abasını onun da üstüne örtüp bürüyüp.

Selmânü minnâ ehle'l-beyti.

Selmân bizdendir, ehl-i beyttendir diye buyurmuş. Aile ferdi gibi. Onu öyle taltif eylemiş, iltifat buyurmuş. Selmânî radiyallahu anh. Ehli beytime sevgisi olan bir de ashâbıma. Ehli beytime sevgisi olan sıratı en sağlam durandır, ayağı kaymayandır. Sevgisi yoksa, düşmanlığı varsa, kızgınlığı varsa, dil uzatıyorsa, kızırıyorsa, o zaman sıratı ayağı kayar. Allah saklasın, cehenneme uçar gider.

b. Faiz Yiyenlerin Hali

İkinci hadîs-i şerîf.

أَتَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي عَلَى قَوْمٍ بَطُونُهُمْ كَالْبُيُوتِ،
فِيهَا الْحَيَّاتُ تُرَى مِنْ خَارِجِ بَطُونِهِمْ، فَقُلْتُ: مَنْ
هُؤُلَاءِ يَا جِبْرِيلُ قَالَ: هُؤُلَاءِ أَكَلَةُ الرَّبَا

*Ütiytü leylete üsriye bî ‘alâ kavmin
bütûnühüm ke’l-büyûti fîhe’l-hayyâtü türâ
min hârici bütûnihim fe-kultü men hâülâi yâ
cibrîlü kâle hâülâi ekeletü’r-ribâ.*

Ebû Hüreyre radiyallahu anhden bu hadîs-i şerîf peygamber efendimiz buyurmuş ki;

İbn Mâce’den alınmış.

Ütiytü leylete üsriye bî. Miraca çıkartıldığım gece.

‘alâ kavmin. Bir kavmin yanına getirildim. Cebrâil aleyhi selam gezdiriyor. Yedi kat semavati geçirdi, cenneti cehennemi gösterdi, gezdiriyor. O gezdirirken bir kavmin yanına vardım ki;

Bütûnühüm ke’l-büyûti. Karınları ev gibi, ev kadar büyük karınları, kocaman veya o zaman çadır, beyt çadır manasına da geliyor

Arapçada. Kocaman bir kubbeli çadır gibi, karınları kocaman.

Fîhe'l-hayyâtü. İçinde yılanlar kıvrım kıvrım kıvrıyor.

Türâ min hârici bütûnihim. Dışardan karınlarının içi de görünüyor, görebiliyor peygamber efendimiz, yılanlar kıvrıyor içerde.

Fe-kultü men hâülâi yâ cibrîlü. Ey Cebrâil bu adamlar kim? Böyle karınları kocaman, ev gibi, çadır gibi ve içi de yılanlar kaynaşıyor. Kim bunlar? Dışardan görünüyor karınlarının içi. Kim bunlar?

Kâle hâülâi ekeletü'r-ribâ.

Buyurdu ki bunlar faiz yiyenlerdir faiz yiyenlerdir. Onların cehenneme geleceği, cehennemde de böyle durumlara düşeceği gösterilmiş oluyor peygamber sallallahu aleyhi vessellem efendimize. Şimdi tabi bizim burada gördüğümüz durum, herkesin bankada hesabı var, az çok bir faizde, o banka hesabına geliyor.

Bir hadîs-i şerîf var efendimiz buyurmuş ki;

Diyarı küfürde, ehli küfrün kendi örflerine âdetlerine göre müslüman'a faiz verirse, Müslüman onu alır. Yani Müslüman kâfir arasında ribâ bahis konusu, faiz bahis konusu olmaz orada. Çünkü onlar kendi şeriatlarına göre onu veriyorlar. Binâenaleyh gönül rızasıyla veriyorlar, anlaşmalı olarak orda bulunan müslüman da, onu alır kaçırmaz. Tabi daha güzeli müslümanların kendi helalinden paralarını değerlendirecek müesseselerini kurmalarıdır. Bu da finans kurumu gibi şeyler çıktı ortaya sonradan. Yani para alınıyor, toplanan parayla ilgili iş yapılıyor, kâr dağıtıyor. Binâenaleyh faiz değil. Yapılan işin çokluğuna göre, kârın çokluğuna göre de kâr ortaklara fazla dağıtıyor. Şekil bu. Bu güzel bir şekil olduğundan İslam ülkelerinde uygulanıyor. Türkiye'de de uygulanmaya başladı. Millet de rağbet etti. Ama onları yönetenler de, hangi mantıkla onları idare ediyorlar, perdenin arkasında neler yapıyorlar, bir de heyetleri varmış, fetva heyetleri, her şeyi helalinden nasıl yapacaklarını sordukları heyetleri varmış deniliyor. İşte o hadîs-i şerîfe göre burada, tabi parayı yanında gezdirmek de tehlikeli oluyormuş bir de. Mesela Amerika'da birisi çıkartmış cüzdanından

para ödemiş Türklerden. Bir bayan yanaşmış demiş ki; beyefendi siz ne yapıyorsunuz? Çıldırdınız mı demiş? Niye cüzdanınız açtınız? İçinde paralar görünüyor. Para ödediniz burada. Sizin bu cüzdanınızda cash, hazır, taze para olduğunu gören, esrar keş sizi öldürür demiş, bu parayı almak için. Orda hiç para gezdirmezlermiş yanlarında, kartlarıyla gezerlermiş, alışverişleri öyle yaparlarmış. Gezdirirlerse çok kartın kullanılmayacağı yerlerde üç beş şey az miktar gezdirirlermiş diye duydum. Onlar öyle yapmışlar. Bizde keşke iyi müslüman olsak da esaslarımızı İslam'a göre ayarlasak da hiç harama günaha bulaşmadan yaşasak. Çok uğraştım Türkiye'deyken. Dedim ki; şu kardeşlerimizin bankalardan kurtaralım. Etmeyin, eylemeyin, büyük tüccarlar vardı sohbetlerimde. Ticarethanelerinizi açın halkımıza. Hisse senedi çıkartın, alın paralarını, kârı da dağıtın. Mutlaka bankadan daha şey olur. Oturmuş müesseseleriniz var. Her sene belli kâr getiriyor. İyi idare ediyor. Açın hissesini. Yüz milyarken olsun beş yüz milyar. Siz de kâr edin. Çünkü çok parayla alındığı zaman bir şey ucuz alınıyor. Daha çok kâr oluyor. Bir türlü bir şey sağlayamadık.

c. İlimiyle Amil Olmayanlar

Sonuncu hadîs-i şerîf.

أَتَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي عَلَى قَوْمٍ تُقْرَضُ شِفَاهُهُمْ
بِمَقَارِيضَ مِنْ نَارٍ، كُلَّمَا قُرِضَتْ وَفَتْ؛ فَقُلْتُ: يَا
جِبْرِيْلُ، مَنْ هُوَ لَاءِ؟ قَالَ: هُوَ لَاءِ خُطَبَاءِ أُمَّتِكَ الَّذِينَ
يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ، وَيَقْرَأُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَلَا
يَعْمَلُونَ بِهِ

*Ütiytü leylete üsriye bî 'alâ kavmin tük-
radu şefâhühüm bi-makârîda min nârin kül-
lemâ kuridat vefet fe-kultü yâ cibrîlü men
hâülâi kâle hâülâi hutabâü ümmetike'l-lezîne
yekûlûne mâ lâ yef'alûne ve yekrâûne
kitâballâhi ve lâ ya'melûne bi-hî.*

Miraç gecesinde yine bir takım insanların yanına uğradım, gezerken, gezdirilirken, Cebrâil tarafından. Baktım ki, dudakları ateş-ten makaslarla, çatır çatır, ağızları, dudakları kesiliyor. Kesilir kesilmez yeniden oluşuyor, gene kesiliyor, gene oluşuyor, her seferinde azap tazeleniyor, kesildiği zaman, kesik kalmıy-
yor, gene bitiyor, gene kesiliyor, öyle azap gö-
rüyor. Dedim ki;

Ya Cebrâil!

Bunlar kim?

Buyurdu ki Cebrâil aleyhi selam; *Hâülâi*. Bunlar. *Ümmetike*. Senin ümmetinin hatiple-ridir. Yani hatip, hitabet eden kimse, vaiz, hoca, müftü. Camide cuma kıldırın, neyse yani hepsi dahil.

E'l-lezîne. O kimseler ki, o hatipler, o vaizler, o hocalar ki;

Yekûlûne mâ lâ yef'alûne. Kendilerinin yapmadıkları şeyleri söylüyorlar halka.

Ve yekrâûne kitâballâhi ve lâ ya'melûne bi-hî.

Kur'an-ı Kerîmi, Allah'ın kitabını okuyorlar ama onun içindeki emirleri uygulamıyorlar, tutmuyorlar. Onunla amel etmiyorlar. Ondan dolayı siz bu dudaklarla mı yapmadığınız şeyleri söylediniz. Halka talkım verip kendiniz sal-kım yuttunuz diye cehenneme atılacaklar anlaşılıyor ve azaplarının da şekli dünyadaki işle-dikleri günahın cinsine uygun olarak, dudakları kesiliyor sürekli, çatır çatır, ateşten makas-larla, her seferinde yeniden bitiyor, yeniden kesiliyor.

İslam da bildiğini uygulamaya ilmiyle amel olmak deniliyor. Öğrendiğini yapması lazım Müslümanın. Çünkü böylece nasihatler tutulmuş olur. Böylece sevaplar kazanılmış olur. Böylece ahlâk düzeltilmiş olur. İşler böyle ileri gider. Ama millet dinliyor dinliyor başını sallıyor, bildiğini yapıyor. Uygulamıyor bildiği halde.

Niçin iyiliği yapmıyor öğrendiği halde?

Niçin iyiliği yapmıyor öğrendiği halde?

Niçin kötülükten kaçınmıyor?

Diye onların özel cezası oluyor. Bilhassa ondan cezası oluyor. İlmiyle amel olmayan kimselerden. Tabi bunların başında ilmi çok olan âlimler geliyor, hocalar geliyor. Onlar biliyorlar, halktan daha iyi biliyor. Bildiğini bile bile gene yapıyor günahı. Sevabı bildiği halde gene uzak duruyor sevaptan, işlemekten, tembelleşiyor, kaçınıyor. O zaman içi başka dışı başka oluyor, özü sözüne uymamış oluyor, ilmiyle amel olmamış oluyor. Allahu Teâlâ hazretleri de cezalandırıyor.

Allahu Teâlâ hazretleri bizleri affı mağfi-ret eylesin. Eğer ince bir hesaba tabi olursak halimiz nice olur bilmiyoruz. Cenâb-ı Hakkın rahmetine kalmış durumumuz. Çünkü mutlaka nice nice kusurlarımız var. Mutlaka bizden işte burada hadîs-i şerîfi açıyoruz, okuyoruz.

Ama bu hadîs-i şerîflere göre tam kâmil Müslüman mıyız?

Tam uygulayabiliyor muyuz?

Bazen uyguluyoruz, bazen unutuyoruz, bazen tekrar hatırlatıyor. Ha şu şöyleydi diyoruz. Belki Cenâb-ı Hakkın lütfünden umulur ki, niyetimiz iyi, tutmak istiyoruz da ama tutamıyoruz. İyi bir şey yapmak istiyoruz da tam yapamıyoruz. Niyetimize göre belki Cenâb-ı Hak mükâfatlandırarak. Hani evinden namaz kılmak maksadıyla çıkan bir kimsenin yürümeye başladığı esnadan itibaren namazda sayılıyor, o sevabı alamaya başlıyor, camiye gidinceye kadar, namaza ister yetişsin, ister namazı kaçırsın. Yetişemedi geç kaldı öyle bile olsa sevabı alıyor. Çünkü İslam'da niyet önemlidir. Ameller niyetlere göre değerlendiriliyor. İyi niyetle bir şey yapmaya niyet eden bir insan yaparsa, birden yedi yüze kadar, yedi yüzden

yetmiş bine kadar daha fazla bir gayrı hesap sevap alıyor. Niyetlenir de yapamazsa niyetinden dolayı gene sevap alıyor.

Kötü bir şeye niyetlenip de yapacağı sırada Allahtan korkup da yapmazsa gene sevap alıyor, gene sevap alıyor. Kötü bir şey işlerse bir günah yazılıyor. Ama iyi bir şey işlerse, bire on, bire yetmiş, bire yedi yüz, bire yetmiş bin kat kat fazla veriliyor. İyilik yaptığı zaman kat kat fazla veriliyor. Kötülük işlerse bir kötülük yazılıyor defterine. Bir iyilik yapmışsa on iyilik yapmış gibi veya yetmiş iyilik yapmış gibi veya yedi yüz iyilik gibi iyiliğin cinsine göre, yapılarındaki güzelliğe göre sevap alıyor. Bir namaz kılıyor yedi yüz namaz kılmış gibi sevap alıyor. Bin dolar harcıyor Allah yolunda, yedi yüz bin dolar harcamış gibi sevap kazanılıyor. Ama bir günah işlerse bir dolarlık bir günah yazılıyor.

Allahu Teâlâ hazretleri iyilikleri kat kat artırıyor. Hatta büyütüyor. Yani sizden biriniz devesinin yavrusunu, atının yavrusunu, tayını büyüttüğü gibi Cenâb-ı Hak sizin iyiliğinizi besler, büyütür diyor peygamber efendimiz.

İyiliği Cenâb-ı Hak büyütüyor, kocamanlaştırıyor. Küçücük yavru iken, küçücük kuzu, koç oluyor. Öyle sevaplar çoğalıyor.

Cenâb-ı Hak rahmetine bahane arıyor. Bahanelerle bizi cennetine sokuyor. Yoksa bizim halimiz harap.

Cenâb-ı Hak rahmet etmezse, çok sevap vermezse, affedici olmasa, bağışlayıcı olmasa, tövbeleri kabul edici olmasa, ne yapacağız?

Tövbeleri kabul etmezse ne yaparız?

Mahvoluruz. Kabul etmedi. Eski suçların hesabını soracağım dedi.

Nereye yalvaracaksınız?

Nereye başvuracaksınız?

Hapı yuttun. Affediyor. Hatta affet beni Ya Rabbi! demeden, pişmanlığını sezince, bu kulum yaptığından pişman oldu diye pişmanlığında, daha sözü söylemeden bile affediyor.

Hatta;

﴿٧٠﴾ ... يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ

Yübeddilullâhu seyyiâtihim hasenâtin.
(Furkân Suresi 70. Ayet)

Mümin kullarının günahlarını döndürüyor iyiliğe. Biz her gün günah işliyoruz. O da her gün nimetini vermeye devam ediyor. Nimetini kesmiyor üzerimizden. Her dem hata ediyoruz. Her nefes alış verişlerde kusur işliyoruz. Her konuşmamızda günaha bulanıyoruz.

Estağfirullah deyince affediyor. Abdest alınca affediyor, siliyor. Namaz kılınca affediyor.

Birisi geldi Ya Resûlullah! Ben suç işledim. Suçum kabahatim şu şu şu. Ezan okundu o sırada. Namazı kıldılar cemaatle.

Ne kadar müjde?

Namazdan sonra gene geldi Ya Resûlullah! Ben namazdan önce size söylemiştim ya. Ben bir günah işlemiştim. Cezalıyım. Cezamı çekmeye razıyım. El pençe divan bekliyor yani. Resûlullah cezayı uygulasin da, ahirette başı derde girmesin. Bu dünyada kurtulsun diye.

Peygamber efendimiz ona dedi ki; sen şimdi ezan okundu, kamet getirildi, namaz kıldık. O namazı sen bizimle beraber kılmadın mı?

Kıldım Ya Resûlullah! kıldım dedi. Kıldıysan o zaman silindi dedi. Namazı kıldın ya silindi.

Hem namaz bir önceki namazla aradaki günahları siliyor. Her ramazan bir önceki ramazanla aradaki günahları siliyor. Büyük günahlarından kaçınılırsa, adam öldürmek, hırsızlık vs. gibi her haç günahları siliyor. Hatta haçta artık Mina da Müzdelife'ye Müzdelife'den Arafat'tan Mina'ya, Müzdelife'ye geldiğin zaman, Arafta da affediyor affediyor affediyor. Müzdelife de Arafat da affolmayanlar affoluyor affoluyor. Mina'ya geldiği zaman artık deveciyi bile affedermiş Cenâb-ı Hak. Ya adam hacıya devesini kiraladı. Devesinin yanında onun için duruyor. Deveci yani, otobüsün şoförü gibi. Türkiye'den otobüsüyle gitmiş, oraya para kazanmak için, niyeti hac etmek değil ama para kazanmak için. Suud'lular bir otobüs başına şu kadar para veriyorlar diye konuşmuşlar, imzalamışlar, anlaşma, tamam, falanca firmadan yirmi tane otobüs gitmiş oraya, şoförüyle. Şoförlere demişler ki; alın bu otobüsleri götürün, firma götürmüş. Onun gibi devecileri dahi affediyor.

Ya Rabbi! Bunlar hacca gelmediler. Bunların maksatları develerinin yanında durmak. Alıp gidecekler develerini.

Sonra Müslümanlar zikir yapıyor. Allah sevap veriyor. Yanına postacı gelmiş, bilmem ne, hizmetçi gelmiş, başka bir maksatla birisi gelmiş, gidecek, adamla konuşup gidecek, ona da sevap verin diyor Cenâb-ı Hak.

Melekler diyorlar ki; Ya Rabbi! Bu o kavimden değil. O zikreden kimse değil. İşi için geldi. Gidecek. Olsun onlar öyle iyi insanlar ki.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

